

DZIENNIK ILUSTROWANY DLA WSZYSTKICH
O WSZYSTKIEM.

WIADOMOŚCI ZE ŚWIATA · SENSACYJNE POWIEŚCI.

ROK III.

WTOREK, 21 SIERPNI 1934

NR. 229

"WAMPIR" Z ŁOWICZA

STAJE DZIS PRZED SĄDEM WE WŁOCŁAWKU

Włocławek, 20 sierpnia.

We wtorek przed Sądem Okręgowym we Włocławku rozpoczyna się sensacyjny proces kryminalny 21-letniego Tadeusza Ensztajna, słynnego „Wampira łowickiego”, który przez dłuższy czas siał grozę wśród mieszkańców powiatów Łowickiego i Włocławskiego.

Akt oskarżenia zarzuca Ensztajnowi dokonanie czterech zabójstw w powiecie Łowickim i jednego, na osobie Marjanny Lisiewskiej, pod Włocławkiem. Na rozprawę powołano 36 świadków.

Pierwszą ofiarą „wampira” była 24-letnia Władysława Brzozowska z Łowicza, którą znaleziono nieżywą, zamordowaną uderzeniem kamienia w głowę, ze zmasakrowaną twarzą. Oględziny lekarskie wykazały, iż została ona zgwałcona.

W kilka dni później znaleziono pod Łowiczem zwłoki młodej kobiety z temi samymi oznakami gwałtu i śmiertelnymi ranami, a w trzy dni potem ofiarą zbrodniarza padła uczennica VII klasy gimnazjum z Łodzi, Aleksandra Perzynówna. Zbrodniarz ogłuszył ją, zgwałcił, a myśiąc, że dziewczyna już nie żyje, zbiegł.

Dalszą serię ofiar otworzył znów napad na 14-letnią Anielę Okrucównę, potem na 13-letnią Modraszkowską. Łańcuch niesamowitych zbrodni ciągnął się dalej. W ciągu tygodnia zanotowano pięć ofiar napadów zwyrodnialca.

Po jakimś czasie tajemniczy zwyrodnialec przeniósł swą działalność na teren Włocławka, wyszukując sobie ofiary na przedmieściach. Na mieszkańców obu miast padł strach.

Któregoś dnia jedna z ofiar „wampira” 13-letnia Zofja Rozenówna poznała w mężczyźnie, oglądającym fotosy przed kionteatrem we Włocławku, swego

sprawcę. Zaalarmowano policję. Zbrodniarz rzucił się do ucieczki i ukrył się na terenie klasztoru OO. Reformatów. Tu dopadła go policja.

Aresztowany Ensztajn, jest szczupłym młodzieńcem, chuderlawym, zupełnie niepozornym. Oczy jedynie błyszczą mu niesamowicie.

Urodził się w Płocku. Ojca nie znał. Kiedyś przechodził przez Płock woj-

ska rosyjskie. Matkę jego jakiś żołdak zniewolił. Wychował się w sierocińcu w Łodzi, poczem rozpoczął wędrowkę po Polsce. Jakiś czas bawił w Krakowie, gdzie nocował na Błoniach, potem piechotą poszedł na Górny Śląsk, wreszcie jako chłopiec na posyłki usadowił się w Łowiczu.

Tu odezwały się w nim zbrodnicze instynkty. W śledztwie zeznał:

— Wychodziłem zawsze na miasto wieczorem. W kieszeni miałem przygotowany ostry kamień. Czałowałem na młode dziewczyny i gdy nikogo nie było w okolicy, ogłuszałem kamieniem, a gdy już użyłem, białem dalej kamieniem po twarzy, aby mnie nie zdradziły, bowiem niektóre widziały moją twarz. Po zbrodni chodziłem ulicami, ażeby zatrzeć wszelkie ślady. Bałem się dłużej przebywać w Łowiczu, więc się przenieśliem do Włocławka.

Gdy pytano go o pobudki zbrodniczych czynów, odpowiedział:

— Mszczę się za matkę.

Ensztajn miał stanąć przed sądem doraznym, uratowało go jedynie zniesienie doraźnej procedury.

Skarga o wielomilionowe nadużycia
na szkodę hrabiego Potockiego

Warszawa, 20 sierpnia.

Do urzędu prokuratorskiego wpłynął sensacyjny wniosek złożony przez jednego z największych magnatów polskich Jakóba hrabiego Potockiego, który oskarża swych dawnych plenipotentów Aleksandra i Włodzimierza Rozembergów, że działali na szkodę zarządu jego dóbr i interesów.

Narazie szczegóły tej afery nie są je-

szcze bliżej znane. W każdym razie szkody poczynione przez tych plenipotentów obliczane są przez poszkodowanego na sumę sięgającą wielu milionów złotych.

Sprawa Rozembergów znajdzie się niewątpliwie niezadługo w sądzie i będzie należała do największych procesów karnych jakie ostatnio były notowane w Polsce.

SAMOBÓJCZY STRZAŁ W SKROŃ

W FALACH WZBURZONEGO BAŁTYKU

Wielka Wieś, 20 sierpnia.

Wstrząsające wrażenie na półwyspie Helskim wywołało samobójstwo nauczycielki Jadwigi Jaroszkiewiczówny z Włocławka, lat 50, która odebrała sobie życie w niesamowity sposób a mianowicie weszła w ubranie w fale wzburzonego

morza i tam wystrzałem w skroń połżyła kres swemu życiu. Zwłoki denatki po pewnym czasie morze wyrzuciło na brzeg.

Samobójczyni zdecydowała się na ten krok po otrzymaniu wiadomości, że została usunięta z posady.

Zgon przewodniczącego
amerykańskiej Izby
reprezentantów

Londyn, 20 sierpnia.

Z St. Louis w Ameryce donoszą o nagłej śmierci speakera Izby reprezentantów, Raineya. Rainey nabawił się zapalenia płuc i zmarł nieoczekiwanie. Liczył on 74 lata i był leaderem demokratów w Izbie reprezentantów od szeregu lat, a po obiorze Roosevelta na prezydenta został 2 marca 1933 wybrany na speakera Izby, w której zasiadał w ciągu 30 lat.

KATASTROFA LOTNIKÓW
TRANSOCEANICZNYCH

Londyn, 20 sierpnia.

Znani lotnicy włoscy Pond i Sabelli, którzy przed kilku miesiącami dokonali przelotu z Ameryki do Irlandji i zamierzali drogą powietrzną wrócić do St. Zjedn., rozbili się w połtliżu Pembrokshire (hr. Wales) o skałę. Aparat został całkowicie zdruzgotany. Oba lotnicy wyszli cudem niemal cało, doznając jedynie nieznacznych obrażeń.

27 ofiar zderzenia
motocykla z autobusem

Paryż, 20 sierpnia.

Na drodze z Aix en Provence do Marsylii wydarzyła się katastrofa, której ofiarą padło 8 zabitych i 19 rannych. Motocykl, jadący z nadmierną szybkością, wpadł na autobus. Oba pojazdy stanęły momentalnie w płomieniach. Kierownik motocykla i jego towarzysz ponieśli śmierć na miejscu. Pasażerów autobusu zdołano ewakuować z płonącego wozu. 25 z nich odniosło poparzenia, ośmiu zmarło w szpitalu.

115 budynków
poszło z dymem

Częstochowa, 20 sierpnia.

We wsi Remblice Szlacheckie wskutek wadliwie urządzonego komina w zagrodzie Kłiana Nikodema zapalił się dom drewniany. Ogień zaczął szybko przenosić się na sąsiednie budynki. Poszło z dymem 115 budynków, mianowicie 24 domy mieszkalne, 22 obory, 11 stodoł ze zbożem, 1 stajnia, 1 śpiichlerz, 14 piwnic, 19 szop, 1 kuźnia i 22 chlewy. Spłonęło podczas pożaru 6 świń i bardzo dużo narzędzi rolniczych. Poszkodowanych jest 29 gospodarzy, których straty ogólne dosięgają 70.000 złotych. Wypadku z ludźmi przy pożarze nie było. (z)

W ub. piątek Hitler wygłosił mowę w sali posiedzeń hamburskiego ratusza. Mowa ta była transmitowana na całe Niemcy i ludność musiała jej wysłuchać, zgromadzona na placach. Na prawo Hitler na mównicy, na lewo słuchacze na jednym z placów Berlina.

Fot. Keyston.

Groźny pożar w Brynowie pod Kałowicami

Skład materiałów wyrotowych na strychu płonącego domu

W ub. poniedziałek o godz. 14.50 wybuchł groźny pożar w domkach robotniczych na kolonii kop. „Wujek, obok dworca kolejowego Katowice — Brynow. Pożar, który powstał na strychu jednego z domów, zaczął się rozszerzać w szybkim tempie, tembardziej, że na strychach znajdowało się wiele materiału łatwopalnego.

Na miejsce pożaru przybyło natychmiast kilka straży ogólnych z okolicz-

nych miejscowości, oraz straż ognowa z Katowic w sile dwóch plutonów. Po półteragodzinnej akcji udało się ogień zlokalizować, niemniej jednak pastwa pożaru padły cztery mieszkania. Dzięki temu, że pożar został spostrzeżony w porę, mieszkańcy domów zdążyli uratować swój dobytek, który został wyniesiony z izb na znajdujący się przed kolonią plac. Żona byłego robotnika kop. „Wujek” Pawła Bluszcza, w którego domu na strychu powstał pożar, usiłowała coś wynieść ze strychu. Wkrótce jednak została objęta płomieniami i prawie w ostatniej chwili zdolała się uratować, uciekając małym okienkiem w strychu na dach a następnie na ziemię. Mimo to doznała ona dotkliwych poparzeń. Znajdujący się na miejscu pożaru inż. Jaśkiewicz z kop. „Wujek” odwiózł ją swym samochodem do szpitala.

Gdy pożar ugaszono i policja wraz ze strażą weszła na strych mieszkania Pawła Bluszcza, znalazła tam wielką ilość bibuły wyrotowej, jak „Internationale Presse”, różne legitymacje nielegalnych związków itp., który to materiał, kompromitujący Bluszcza, znanego policji z wyrotowej działalności, uległ znacznemu zniszczeniu.

Należy zaznaczyć, że w sąsiedztwie Bluszcza mieszka Maria Szlązak, była kandydatka do Sejmu Śląskiego z listy komunistycznej. Nic tedy dziwnego, że fakt znalezienia owego materiału wyrotowego, daje wiele do myślenia.

Przyczyny pożaru, ani wysokości szkód narazie nie udało się ustalić. Nie wiadomo również, co w chwili pożaru robiła na strychu Bluszcza. (as)

Wyjaśnienie

Niemczyk Józef z Tarnowskich Gór posadzony został przez ludzi źle poinformowanych o rzekome sprzeniewierzenie składek członkowskich na szkodę Polskiego Stronnictwa Chrześcijańskiej Demokracji Koło w Tarnowskich Górach. Wiadomość ta — jak się dowiadujemy — nie polega na prawdzie, gdyż Niemczyk z zainkasowanych składek wyliczył się co do grosza. (Pi)

Obniżka płac na kopalni „Karol” w Zagorzu

Wśród robotników kop. „Karol” w Zagorzu pod Sosnowcem, wielkie wzburzenie wywołała wiadomość o projektowanej przez zarząd obniżce płac, która ma obowiązywać już od 1 września b. r. Właściciel w razie oporu, grozi redukcją i wymówił już pracę 400 ludziom. Zaniepokojeni robotnicy zwrócili się o pomoc do inspektora pracy, który wyznaczył konferencję zainteresowanych stron na dzień 24 b. m. Kopalnia „Karol” zatrudnia 130 robotników.

Rekolencje u OO. Franciszkanów w Pancwnikach

Jak rokrocznie odbędą się także w bież. roku w kościele OO. Franciszkanów w Panewniku przed odpustem świętego Ludwika, rekolencje ludowe. Rozpoczynają się one w środę, dnia 22 b. m. o godz. 19-ej wieczorem i kończą się w następną niedzielę. OO. Franciszkanie zapraszają Tercjarzy, czcicieli świętego Franciszka, sympatyków zakonu franciszkańskiego, oraz wiernych, którzy chcą poświęcić kilka dni wyłącznie Bogu i swej duszy. Korzystajcie z dni skupienia i laski!

Z sali sądowej w Tarn. Górach

Sąd w Tarnowskich Górach rozpatrywał sprawę Kubika Jana z Tarnowskich Gór, zamieszkałego przy ul. Karnala 4, który w dniu 7 czerwca br. o godz. 19 wszedł jako członek R. R. U. w mundurze do składu kupca żydowskiego. Schwimpera w Tarnowskich Górach przy ul. Gliwickiej i wyprawiał tam awantury, za rządzając tem spokoj i porządek publiczny, gdyż obywatela miejscowi w tym czasie zdążyli do kościoła. Za czyn ten ukarany został grzywną 10 zł. z zamianą na 2 dni aresztu. (Pi)

Kronika Zagłębiowska

Redakcja i administracja: Sosnowiec, 2-go Maja 5.
KINA W ZAGŁĘBIU:
SOSNOWIEC. Zagłębie: „Jeszcze czar”. Eden: „Życie bez jutra”. Pałace: „Szuka życia”.
BĘDZIN. Nowości: „Cesarskie łowy”. Światowid: „Samarang”.
CZELADŹ. Czary: „Brat diabła”.
ZAWIERCIE. Stella: „Nowoczesny Robinzon”.

— WŁAMANIA W BĘDZINIE I SOSNOWCU. Do mieszkania Jochimowicz Frymety (Małachowskiego 15) dokonano włamania. Sprawcy skradli futra, bieliznę, srebro i biżuterję, wartości 1278 zł. oraz książeczkę P. K. O. na 1150 złotych. — Do sklepu Mendla Zaksza w Sosnowcu, Ostrogrojska, po wywierceniu otworu w drzwiach dostali się złodzieje i skradli towaru za 493 zł.

— PLAN ZABUDOWY CZELADZI. Jak donosiliśmy, na specjalnym posiedzeniu zarządu miasta Czeladzi zdecydowano powierzyć wykonanie planu zabudowy Czeladzi architektowi p. J. Ogińskowskiemu, czeladziarzowi, za sumę około 12 tys. zł. Ponieważ jednak nie ukończono jeszcze pomiarów miasta, nie można rozpocząć prac przy planie zabudowy. W związku z tem w ub. tygodniu w magistracie czeladzkim odbyła się konferencja zarządu, z inż. Czyżem i Gadomskim, oraz arch. Ogińskiem, na której inż. Czyż zobowiązał się ukończyć pomiary w ciągu 2 mies. Od roku 1935 Czeladź zacznie zabudowywać się już według planu.

— ROK WIEZIENIA ZA KRADZIEŻ. Stanisław Chudzin, za kradzież sera wieśniakowi, został skazany przez sąd czeladzki na rok więzienia.

— 24 BM. RUSZĄ TRAMWAJE DO CZELADZI. Kierownictwo robót kanalizacyjnych w Będzinie komunikuje, że 23 bm. zupełnie ukończone zostaną prace na ulicach Potockiego i Modrzejowskiej, a rano 24 bm. ruszą już tramwaje do Czeladzi.

W przededniu nowego sezonu w Teatrze Polskim w Katowicach

Z Sekretariatu Teatru Polskiego w Katowicach piszą: Teatr Polski w Katowicach przystąpił już do prac przygotowawczych artystycznych i technicznych, mających na celu rozpoczęcie sezonu z dniem 1 września b. r.

Na uroczystą inaugurację sezonu zdecydowano „Lille Wenedę” — Słowackiego, ażeby podkreślić charakter propagandowy Teatru, oraz podstawowy program repertuaru wielkiej poezji polskiej. W zakresie tego repertuaru zamierza Dyr. Teatru wystawić w sezonie nadchodzącym „Sufkowskiego” Zeromskiego, „Powrót Posła”, Niemcewicza, „Stef. Batory”, Brończyka, „Dożywocie” — Fredry, „Korjolan” — Szekspira, „Matka Jugowiczów” — Vojnovića, wreszcie „Nie igra się z miłością” — Müsseta. W zakresie repertuaru baśniowego dla dzieci i dla młodzieży szkół powszechnych ukażą się w tym sezonie dwa popularne utwory: a) „Pinocchio” — Collodiego i b) „Dzieci pana majstra” — Krzewińskiego.

Obok powyższego repertuaru przewiduje Dyr. Teatru grupę utworów o charakterze szlachetnym, pogodnym i wesołym komedii farsy jak: „Zwyciężyłem kryzys” Vulpiusa, — „Migo” Acharda — „Pan z towarzystwa” Hasenclewera, oraz grupę utworów o podkładzie społeczno-obyczajowym. „Człowiek pod mostem” Indygo, „Dziewczeta w mundurkach” Wisłoe’go, „Ucieczka” Galsworthy’ego, „Janika” Duvernois, wreszcie z polskich „Most” Szanławskiego. Zespół artystyczny pozostaje zasadniczo ten sam, porównaj wysłaliśmy z za-

łożenia, że wykazał on w ciągu sezonu swoją półnowartościowość.

Obok reżyserów PP. Biesiadeckiego, Brylińskiego i Kochanowicza, pozostają PP. Biesiadecka, Barwińska, Grzębska, Hańska, Łączkówna, Marwicz, Marecka, Orzecka, Rozwadowska, Strożyńska, Walterówna, Zakrzyńska, Arnoldt, Brandt, Czajkowski, Godlewski, Jastrzębski, Karasiński, Szajkiewicz, Wasilewski, Kostrzewski, Zbyszewski. — Techniczno-dekoracyjnym działem Teatru będzie kierować nadal art. malarz St. Węgrzyn.

Sezon przedstawień operetkowych pod kierownictwem P. Kochanowskiego i Czyżewskiego rozpoczą się z dniem 1 października, a trwałby do 30 kwietnia 1935 r. Zamierzony repertuar Teatru operetkowego przedstawia się następująco: 1) „Wiktoria i jej huzar”, 2) Fijolek z Montmatru”, 3) Domek z kart, 4) „Pilango” czyli „Niebieski motyl”, 5) „Moja siostra i ja” 6) „No, no Nanette”.

Pozatem dokonał Teatr szeregu udoskonalień i nowości natury technicznej, w szczególności odnowiono gruntownie scenę, sprawiono piękne i efektowne kotary, zmontowano nową, zupełnie tłumiącą głos suflera budkę suflerską, przebudowano dolną rampę oświetlenia scenicznego, uszczelniono bardzo dokładnie szczytujące ostatnio krzesła na widowni, wreszcie połączono widownię ze sceną przez czołwe i pomysłowe przykrycie dołu orkiestrowego.

Spór zarobkowy w koszarach 75 pułku piechoty w Chorzowie

Firma Klamert i W. E. Gruszczyński w Katowicach, prowadzi na terenie koszar 75 pp. w Chorzowie większe roboty budowlane, zatrudniając większą ilość robotników. Na terenie tej budowy powstał obecnie ostry zatarg. Firma wypłaca swym robotnikom o 50 proc. niższe zarobki od przewidzianych taryfą.

Pozatem zwolniony został w ostatnich dniach przez firmę delegat robotników, co oczywiście nastąpiło wbrew istniejącemu przepisom. Sprawa ta znalazła się obecnie u Inspektora Pracy w Chorzowie, który prowadzi dochodzenia w tej sprawie. (ok.)

Z posiedzenia rady miejskiej w Katowicach

Na ostatnim posiedzeniu rady miejskiej miasta Katowic rozpatrywano kilka ważniejszych spraw.

M. in. rada wyraziła zgodę na wypłatę sumy 10.000 zł. na rzecz powozdian. Na wykonanie dalszych prac przy basenie na Bugłowiznie uchwalono sumę 37.900 zł. Dotychczasowe wydatki na budowę kąpieliska wyższą ogółem przeszło 1 milion zł. Następnie rada przychyliła się do wniosku w sprawie wypłaty urzędnikom etatowym magistratu różnicę dodatku komunalnego za czas od 1 lipca 1933 r. do dnia 30 czerwca br. Dodatek taki został swego czasu niesłusznie wstrzymany urzędnikom przez magistrat.

Na sprawie tej tracą oczywiście bardzo poważnie urzędnicy, którym wypłaci się obecnie jedynie tylko 75 proc. należnych sum. Cała suma wypłat z tego tytułu wynosi około 100.000 zł. Pozatem rada miejska przychyliła się do kilku wniosków w sprawie wydatkowania większych sum na rozbudowę wzgl. utrzymanie obiektów magistrackich. M. in. wyasygnowano sumę 124.500 zł. na rozbudowę ul. Ligockiej, Kościuszki, oraz na skanalizowanie ul. Jordana, sumę 56.000 zł. na urządzenia kąpielowe oraz utrzymanie domu wypoczynkowego „Katowiczanka” w Jastrzębku, oraz sumę 50.000 zł. na budowę ośrodka wychowawczego przy ul. Raciborskiej.

W końcu rada wyraziła zgodę na przemianowanie ul. Króhuckiej na ul. Chorzowską. (ok)

Wieśniacy fabrykantami „samogonki”

Przed sensacyjnym procesem w Sosnowcu

Niedawno temu weszła w życie ustawa, która surowo karze tajne gorzelnictwo i przewiduje wysokie nagrody (do 5 tys. złotych) za wskazanie tajemnych gorzelni, względnie osób, trudniących się tym procederem.

Mimo tego konkurencji monopolu spirytusowego rosła, jak grzyby po deszczu. Nie brak jednak prowokatorów, którzy namawiają nieświadomych wieśni-

ków do pędzenia t. zw. „samogonki” i następnie ich wysypują, by dostać nagrodę.

Dziś w Sądzie Okręgowym w Sosnowcu odbędą się dwa wielkie procesy w związku z wykryciem tajnych gorzelni w Nowym Zawierciu i wsi Podlipiu (powiat Olkuski).

W roli oskarżonych stają 44-letni Roman Płaczkowski (Nowe Zawiercie Wesoły Świat 32) oraz 25-letni Stefan Ple-

tryk, mieszkaniec Podlipia.

W obydwóch wypadkach podsądni tłumaczą się, iż padli ofiarą kombinatorów, polujących na nagrody. Nie jest w tem prawdy, okaże rozprawa.

Zarówno Płaczkowskiemu, który przebywa w areszcie zawierckim, jak i jego koledze z olkuskiego, prócz wysokiej grzywny pieniężnej, grozi surowa kara więzienia.

Wtorek 21 sierpnia 1934
Dziś: Joanny
Jutro: Tymot., Antonina
Wschód słońca: g. 4 m. 51
Zachód: g. 19 m. 15
Długość dnia: g. 14 m. 24

Kronika Śląska

Redakcja i administracja: Katowice, ulica Sobieskiego 11, — tel. 349-81.

REPERTUAR KINOTEATRÓW:
KATOWICE. Capitol: „Sekret kobiety”, od środy „Flib i Flap”. Casino: „Cały mnie jeszcze”. Colosseum: „Spóźniony romans”. Pałace: „Nagana”. Rialto: „Niebieskie ptaki”. Union: „Pat i Patachom jako ogrodnicy w pensjonacie żeńskim”.

CHORZÓW I. Colosseum: „Dama od Maxyma” „Niepotrzebne dziecko” i „Powódź w Polsce. Apollo: „Noony lot” i „Świat słucha”.

KINA W RYBNIKU.
Apollo: „Zabawa”. Pałace: „Uprowadzone dziecko”.

RADJO.
ŚRODA, 22 SIERPNIA 1934 R.

Katowice. 6.35 Płyty. 6.53 Płyty. 7.10 Płyty. 12.10 Muzyka popularna. 13.05 Koncert zespołu Zygmunta Grossmana. 16.00 Muzyka lekka. 17.00 Odczyt Bronisława Romaniszyna p. t. „Nieśmiertelny mistrz Czemony — Antonio Stradivarius”. 17.15 Koncert solistów. Wykonawcy: Berta Bragińska — m-sopr. i Dezyderusz Dan-czowski — wiołoczelca. 18.00 „Książka i wiedza”. 18.15 Koncert popularny. 19.00 Dr. Olga Regorowiczowa: „O literaturze Śląska Cieszyńskiego”. 19.15 Płyty. 20.12 Muzyka lekka. 21.12 Koncert solistów. Wykonawcy: Bronisława Gimpel — skrzypce i Jakób Gimpel — fortepian. 22.00 „Czarna godzina Pajki Gotesman” — fragm. z książki p. t.: „Ludzie, którzy jeszcze żyją” — Czesława Halićza. 22.15 Muzyka taneczna.

— MIN. BUTKIEWICZ NA ŚLASKU. Dn. 20 b. m. o godz. 6-ej rano przybył z Warszawy do Katowic p. Minister Komunikacji, inż. Butkiewicz. P. Minister bawił w Katowicach kilka godzin, po czym o godz. 11.30 w towarzystwie dyrektora Kolei Państwowych Grossera wyjechał do Golezowa na inspekcję tamtejszej szkoły szybowcowej. Stamtąd p. Minister wyjedzie do Cieszyna i Zebrzydowic, a wieczorem odjedzie do Warszawy.

— ŚLASKA RADA WOJEWÓDZKA na posiedzeniu w dniu 20 b. m. zatwierdziła szereg spraw samorządowych, odwoławczo-podatkowych i osobowych. M. in. Rada Wojewódzka przyznała subwencję na budowę domu patniczego w Panewniku tamt. Urzędowi paraf. w wysokości 5.000 zł.

— SREBRNE GODY. Nasi stali czytelnicy pp. Jadwiga i Piotr Dudzikowie z Różdzenia-Szopienic (ul. Kopernika 15) obchodzą w dniu 23 sierpnia swe srebrne gody małżeńskie. Do ogólnych życzeń przylacza się i nasza Redakcja.

— F-ma C. HARTWIG S. A. W KATOWICACH NA POWODZIAN przekazała poraż drugi za naszym pośrednictwem 50 zł.

— PODZIĘKOWANIE. Uczestnicy pielgrzymki do Częstochowy składają Chorągwi Śląskiej Związku Hallerczyków za opiekę i staranność w pielgrzymce najserdeczniejsze podziękowanie.

— ŚMIERĆ NA ULICY. W dniu 19 b. m. niejaka Maria Rozkoszowa w Szarleju-W. Piekarach, idąc ulicą Marjacką w Piekarach, zasłabła nagle, po krótkiej chwili zmarła na udar serca. Zwłoki odtransportowano do mieszkania męża. (Zo)

— KRADZIEŻ W KOŚCIELE. Niejaka Maria Uzarek w Mikołowie, doniosła do policji w Katowicach, że w czasie, kiedy znajdowała się w kościele Marjackim w Katowicach, nieznanemu do tej pory osobnik skradł jej torebkę damską z zawartością 35 zł. (ok)

— ODEBRANIE BRONI. W czasie rewizji domowej w dniu 17 bm., przeprowadzonej u szewca Edwarda Orzeszka w Knurowie, przy ul. Rybnickiej, znaleziono pistolet „browning” kal. 6,35 mm. i 5 naboji. Orzeszek posiadał broń bez zezwolenia władz, wobec czego rewolwer skonfiskowano i sporządzono doniesienie karne. (R)

— MIAŁ „PECHA”. W sobotę, dnia 18 sierpnia b. r. dokonał Jan Wieczorek z Tarnowic Starych kradzieży z włamaniem na szkodę Kielbasowej Karoliny. Sprawca wszedł do mieszkania przez spiżarnię i skradł 10 zł. i 5 mkn. Natychmiastowy pościg doprowadził jednak do ujęcia go. Wieczorek w czasie pościgu wyrzucił skradzione pieniądze w pole, lecz odnalazono je i w całości zwrócono poszkodowanej. (Pi)

— UCIECZKA WIEZNIĄ. Dnia 18 b. m. popoł. zbiegł z więzienia sądowego w Lublińcu, odsiadujący karę 2 lat i 8 miesięcy więzienia Gwóźdź Wircenty, ost. zam. w N. Hechle, pow. Tarn. Góry, syn Piotra i Anny z Karch. stanu wolnego, z zawodu robotnik. Za zbiegłym zarządzono pościg.

Zywcem zasypani w biedaszybie w Wojkowicach Komornych

50 godzin w sąsiedztwie zwłok przyjaciela

Po 50-godzinnej akcji kolumna ratownicza kop. „Jawisz“ w pow. Będzińskim zdołała dotrzeć do zasypanych w biedaszybie bezrobotnych Ligenzy i Piekarskiego. Strasznie zmasakrowanego trupa śp. Ligenzy znaleziono na dnie szybiku, Piekarskiego natomiast znaleziono w pewnym oddaleniu w ganku, leżącego bez życia. Nie miał on jednak śladów ran, to też poczęto go ratować i wkrótce zdołano przywrócić go do życia.

Oslabionego strasznymi przejściami, odwieziono do szpitala w Grodźcu na kurację.

W ub. poniedziałek szpital znajdował się w prawdziwym oblężeniu, bo każdy chciał zobaczyć cudem ocalonego robotnika, który bez światła i powietrza 50 godzin przeżył w podziemiach.

Cudem ocalony Piekarski, który już w poniedziałek czuł się dobrze, uprzejmie przyjął przedstawiciela naszego pisma, opowiadając mu o swych przeżyciach.

— W pewnej chwili — opowiada Piekarski — usłyszeliśmy trzask drzewa, a przerażony Ligenza chciał uciekać na powierzchnię. W czasie jego ucieczki runął szyb, grzebiąc go pod gruzami. Ja znajdowałem się w ganku, dzięki czemu ocalałem.

Katastrofa oszołomiła mnie początkowo, a gdy odzyskałem względny spokój, chciałem ratować kolegę. Było to jednak niemożliwe. Zrezygnowany, ległem na wilgotnej ziemi, z rozpaczą myśląc o swym strasznym położeniu. Czas dłużył mi się okropnie, to też choć słyszałem stuk niosących mi ratunek górników, nie wierzyłem w ocalenie. W pewnej chwili poczułem głód i straszne pragnienie; poczęłem gryźć dłonie do krwi. Lecz to nie sprawiło mi żadnej ulgi.

Nie mogąc znieść męki powolnego konania, zdecydowałem się popełnić samobójstwo. W tym celu wybiłem dwa „stemple“, chcąc spowodować zawalenie się ganku.

Pan Bóg widocznie czuwał nademną — bo ganek stał nieporuszony.

Powoli traciłem świadomość w głowie poczęło mi się mącić i straciłem

przytomność. Gdy otworzyłem oczy, powtórnie z nadmiernego wzruszenia, ujrzałem światło dzienne i pochylone Ocalenie moje, to prawdziwy cud — nademną znajome twarze, Zemdlałem kończy swą opowieść Piekarski.

Śmierć w płonącej zagrodzie

Wielki pożar pod Zawierciem

W nocy z niedzieli na poniedziałek wybuchł wielki pożar w Żerkowicach, pod Zawierciem. Ogień strawił jedenaście domków wraz ze znaczną częścią inwentarza żywego i martwego.

W czasie pożaru zginęła 60-letnia

staruszka Marja Kudrykowa. Trzy osoby odniosły ciężkie, a pięć osób lżejsze poparzenia.

Ogień ugaszono w poniedziałek rano.

Złożenie wieńca przez policję Woj. Śl. w 15-letnią rocznicę wybuchu I. powstania na Śląsku. (Ag. fotogr. „Polonji“ i „Siedmiu Groszy“. Fot. Cz. Datka)

Pod gruzami zawalonej ściany domu

Katastrofa podczas remontu domu w Czarnym Lesie

Dnia 20 bm. o godz. 10.40 w Czarnym Lesie, pod Nowym Bytomiem, wydarzył się straszny wypadek przy ul. Janasza 1.

Zamknięcie kop. „Zygmunt“ pod Zawierciem

150 ludzi bez pracy i chleba

Z Zawiercia donoszą o zarządzeniu dyrekcji fabryki „Poręba“ w Porębie, które wywołało ogromne zaniepokojenie wśród robotników kop. „Zygmunt“ należącej do „Poręby“. Cała załoga w liczbie około 150 ludzi otrzymała wypowiedzenie, a kopalnia z dniem 1 września br. ma być zamknięta.

Powodem zamknięcia ma być rzekoma nierentowność kopalni, z której wę-

giel używany jest wyłącznie do celów fabrycznych.

Tłumaczenie to jednak nie odpowiada prawdzie, bo, według ksiąg i rachunków kop. „Zygmunt“ w ub. latach dawała dość pokaźne zyski. „Poręba“ węgiel chce zastąpić elektrycznością i w tym celu poczyniła już przygotowania.

Wśród górników wypowiedzenia wywołały duże przygnębienie.

Ks. kanonik Władysław Mączyński z Białej, zasłużony działacz na niwie duszpasterskiej i społecznej, obchodzi 25-lecie swej zbożnej pracy.

Zgon śp. Franciszka Dzierżonia

Z Łowkowic, pow. Kluczborski, donoszą, że zmarł tam w ub. sobotę znany działacz narodowy śp. Franciszek Dzierżoń w 81 roku życia. Zmarły był bratankiem znanego hodowcy pszczoł śp. ks. dr. Dzierżonia i spadkobiercą znanej na cały świat pasieki jego. Śp. D. był gorliwym patriotą i cieszył się powszechnym poważaniem. Cześć jego pamięci!

Przy robotach remontowych tegoż domu firma Markus z Katowic zatrudniała kilka robotników. O wspomnianym czasie z nieustalonych jeszcze powodów zarysowała się nagle wysoka na 5 metrów ściana boczna domu i w kilka sekund później zawałała się, grzebiąc pod gruzami trzech z pośród zatrudnionych tam robotników: Jana Kite z Katowic oraz Konrada Gierlica i Koniecznego z Lipin.

Wszyscy trzej robotnicy odnieśli bardzo ciężkie obrażenia cieleśne i po wydobyciu ich z pod gruzów odstawieni zostali do szpitala w Nowej Wsi.

Władze zarządziły natychmiastowe wstrzymanie dalszych robót i przedsięwzięły wszelkie środki bezpieczeństwa. Obecnie toczy się śledztwo, celem ustalenia przyczyny katastrofy.

Masowe kradzieże w Rybnickim

W nocy na 19-go bm. włamał się nieznaną sprawcą po wybitu szyby w drzwiach wejściowych do składu Elżbiety Złatarzowej w Pogrzebieniu, skąd skradł większą ilość papierosów, tytoniu, wódek i wina, wartości około 200 zł., poczem ulotnił się w niewiadomym kierunku.

Tej samej nocy dokonano podobnego włamania do składu kolonjalnego Józefa Cubra w Cisówce, gdzie skradziono różnych towarów za przeszło 300 zł. Na miejscu włamania pozostawił sprawca ślady bosych nóg, które prowadziły w kierunku gminy Zebrzydowice.

W zagadkowy sposób dobrał się nieznaną sprawcą do zamkniętej szafy inwalidy Wincentego Brachmana w Rybniku - Ligocie, skąd skradł 80 zł. gotówki, nie pozostawiając na miejscu żadnych śladów. Jak się okazało, pomysłowy złodziej otworzył szafę podrobionym kluczem, poczem z gotówką ulotnił się, niezauważony przez nikogo.

Również w niewyjaśniony dotychczas sposób skradziono Franciszce Welmowej w Rydułtowach 91 zł. oszczędności. Mimo skrzętnych dochodzeń, sprawcy nie ujawniono.

Pozatem skradziono w dniach 18 i 19 bm. około 12 rowerów w różnych miejscowościach powiatu Rybnickiego. W żadnym z wypadków nie zdołano sprawcy uchwycić na gorącym uczynku. (R)

Pamiętaj o powodzianach

Również i obłożnie chorzy musieli oddać głos w niedzielnym plebiscycie niemieckim. Fot. Keyston.

O pobicie policjanta

W dniu 24 lipca br. w Michałkowicach, w pow. Katowickim, doszło do kłótni pomiędzy jakimś Konradem i Wilhelmem Orlikami, Piotrem Burezyńskim, oraz nieznanym bliżej osobnikiem. W czasie likwidowania zajścia awanturnicy rzucili się na posterunkowego, Nowaka, którego powalili na ziemię i pobili bardzo ciężko. W trakcie zajścia padł strzał, który zranił policjanta. Wkońcu policjant został rozbrojony. W krótkim czasie po zajściu Orlikowie i Burezyński zostali przytrzymani i osadzeni w więzieniu. Za czyny te wszyscy trzej odpowiadali przed Sądem Okręgowym w Chorzowie, który skazał osk. Wilhelma Orlika na 13 miesięcy, osk. Konrada Orlika na rok więzienia, zaś osk. Burezyńskiego na 10 miesięcy więzienia. Wszystkim oskarżonym sąd zawiesił wykonanie kary na przeciąg 5 lat. Prokurator wniósł odwołanie od wyroku. (ok)

Pociąg obrzucony kamieniami

Na szlaku kolejowym Sumina — Rydułtowy została w ub. sobotę wybita kamieniem szyba w pociągu osobowym numer 836. Czynn tego dokonały najprawdopodobniej dzieci, bawiące się w pobliżu toru kolejowego. Kamień na szczęście nikogo z podróżnych nie zranił. (R)

Śmierć w palącym się „biedaszybie“

Straszną wypadek pod Siemianowicami

Dnia 18 bm. nad ranem doniósł niejaki Ludwik Beyer z Siemianowic (Bytomska 18) policji, że, idąc 17 bm. o godzinie 22.35 z kolegą swym Pawłem Chrószczem z Siemianowic (Bytomska 8) po terenach „biedaszybów“ pod Siemianowicami, w pobliżu kop. „Ficinus“, zauważył nagle brak swego przyjaciela.

Usłyszał on tylko krótki okrzyk rozpaczony, a następnie już mimo długich poszukiwań nie zdołał swego towarzysza odnaleźć. Beyer twierdził, że Chrószcz wskutek ciemności, wpadł do jednego z tamtejszych palących się „biedaszybów“.

Policja wszczęła natychmiastowe e-

nergiczne poszukiwania, do tej pory jednak nie znalazła zwłok tragicznie zmarłego. Prawdopodobnie nie będzie można już trupa odnaleźć, bo z pewnością uległ on już zupełnemu spaleni, a dostęp do wnętrza „biedaszybów“ jest zupełnie uniemożliwiony.

Męczennica w Koronie

30

W żelaznym piecu płonął ogień, nieco dalej stały maszyny, drukarnia i mała prasa, przeznaczona zapewne do wybijania złotych monet.

Laroche siedział przy stole i rysował storubłówkę rosyjską, Gregorowicz zaś stał za nim i patrzył długo na mizerną, męczącą pracę.

— Doskonale! — zawołał głośno. Banknot ten wygląda zupełnie, jak gdyby codopiero wyszedł z mennicy.

Laroche zadrżał na dźwięk głosu żyda i obrócił się szybko.

— Czemu chodzisz za mną jak szpieg? — krzyknął rozgniewany. — Czy myślisz, że cię oszukam? Kontrolujesz mnie tak, że się już ruszyć bez twojej wiedzy nie mogę!

— No, muszę przyznać, że ja się boję! Ukrywam tu pana w moim domu, wydaję pomiędzy ludzi fałszywe pieniądze i wiem, co mnie czeka, w razie, gdyby to wyszło na jaw... Ale nie kłómy się. Pan potrzebujesz mnie, ja pana, więc musimy żyć w zgodzie.

Laroche skinął głową i zaczął znów rysować.

— Jak się panu podobają te nowe banknoty? — zapytał po chwili.

— Znakomite! świetne! — chwalił żyd. — Zrób pan takich dwadzieścia tysięcy! Mam obstalunek z Wiednia. Mój przyjaciel Lejbus prosił o tyle. Chce on co miesiąc wydać dziesięć tysięcy! Nie wzbudzi to żadnego podejrzenia, bo handluje on zbożem i przez ręce jego przechodzi dużo rosyjskich pieniędzy.

— W trzech dniach będzie wszystko gotowe!

— A złoto dla księżnej Bassano? Za tydzień muszę jej zanieść. Przy zielonym stoliku najwygodniej płacić fałszywymi pieniędzmi, bo potem nie wie nikt, od kogo je dostał.

— Księżna mądra jest kobieta! Kto-by myślał, patrząc na tę piękną, młodą arystokratkę, że używa fałszywych pieniędzy! Mieszka w pałacu, ma powozy, konie, klejnoty, bywa na dworze u cara...

— Ona jest bardzo rozrzućna i lekomyślna! — rzekł Gregorowicz. — Pieniądze topnieją jak masło w jej białych rękach. Mąż skąpy, pieniądze dawać nie chce, a że piękna księżna lubi przepych i zbytki, przeto nie pozostaje jej nic innego, jak kupować za fałszywe pieniądze. Moją zasadą też jest wprowadzać fałszywe złoto i banknoty w kurs nie przez ludzi biednych, tylko przez bogatych! O tych nikt czegoś podobnego nie przypuści.

Gregorowicz roześmiał się i wyszedł, a Laroche pracował pilnie dalej.

— Ależ to okropne! — szepnęła Felicja z wielkim zdziwieniem. — Więc tak postępują wytworne damy w Petersburgu. Księżnę Bassano znam. Byłam raz u niej i muszę przyznać, że nie widziałam jeszcze tak pięknej i miłej, jak ona, kobiety. I to ma być wspólniczką takich złoczyńców?

— Poznałaś już jedną tajemnicę rosyjskiej kawiarni — odrzekła Józefina. — Chcesz poznać teraz drugą?

— To jeszcze nie koniec? — zawołała Felicja.

Zamiast odpowiedzieć, zaprowadziła Józefina Felicję do drzwi, znajdujących się na przeciwległej ścianie. I tutaj był we drzwiach mały otwór, przez który można było widzieć wszystko, co się w pokoju działo.

Felicja ujrzała tam wąskie żelazne łóżko, krzesło i stolik. Było to całe umeblowanie pokoju.

Na łóżku siedział starzec, z długą jak śnieg białą brodą i bladą, zapadłą twarzą. Postać jego okrywała szara, płócienna bluza, na kolanach trzymał książkę, ale oczy jego utkwione były w sufit. Zdawało się, że starzec ten jest nieprzytomny. Od czasu do czasu otwierał usta, chciał coś mówić, ale milczał.

— Kto to jest? — szepnęła Felicja. — Jaka piękna, szlachetna twarz!

Ach Boże! Twarz ta przypomina mi obraz, który wisił w naszym zamku... matka okrywała go żałobną krepą, a raz w rok owijała zielenią, kwiatami, wawrzynami...

— I to był portret tego starca? — pytała Józefina ciekawie.

— Nie! Tamtem był mężczyzną w sile wieku, ale podobieństwo jest wielkie.

— Nie mówiła ci matka nigdy, czyj to był portret?

— Nigdy! Ale ile razy patrzyła na obraz, tyle razy miała łzy w oczach, a gdy skończywszy szesnaście lat, wyjeżdżałam do Wiednia, jako dworska dama cesarzowej, wtenczas wspomniała o tym portrecie po raz ostatni... Zaprowadziła mnie do galerii, kazała przypiąć do krepki, osłaniającej obraz, świeże róże i rzekła: „Po mojej śmierci nie otrzymasz kosztowności, tylko ten obraz. Ale to jest największy skarb, jaki ci zostawić mogę. Niech on ci będzie świętością! Mężczyzna, którego portret przedstawia, był najlep-

— Ekscelencją, dyrektorem policji! Dano mu przydomek „cień cara“.

— Znałem go, gdy skromnym był urzędnikiem! Ufałem mu, a on zwał mnie przez granicę, wydał w ręce katów i zarobił dwadzieścia tysięcy rubli, wyznaczone za moje pojmanie! Za napisanie książki „Kaci cara“ posłano mnie na Sybir!

— Okropność! — szepnęła Felicja. — A jaki to łotr musi być ten Wasyli!

— Piętnaście lat na Sybirze! — mówił starzec dalej ze łzami w oczach. — Piętnaście lat być żywcem pogrzbany! W domu ukochana żona, dziecko. O carze! Czy nie słyszysz w nocy jęków tych nieszczęśliwych ofiar, których posłałeś na takie męczarnie? Ja jestem stary, samotny, opuszczony od wszystkich, ale nie chciałbym się z tobą zamienić!

Na schodach dało się słyszeć ciche gwizdnięcie.

— Kto tam jest? — zawołał starzec. — Czy oprawcy cara idą po mnie? A może Wasyl...

— Karolu Frascati! Synu ukochanego przyjaciela — rzekł starzec

szym i najszlachetniejszym człowiekiem na świecie, dlatego musiał cierpieć dla innych...“ Czy żyje? nie wiem! Nie wiem, czy go zamordowano, czy go ukryto. Nawet cesarzowa Elżbieta nie mogła mi pomóc. „Matko!“ zawołałam. „Kto to jest?“ Ale matka zaczęła głośno płakać. „Nie pytaj o to“, szepnęła, jesteś jeszcze za młoda, aby się wszystkiego dowiedzieć. Później opowiem ci i dam zlecenie, świętą misję do spełnienia...“

— I cóż? Dowiedziałaś się później? — przerwała Józefina ciekawie.

— Nie, bo matki już żywej nie widziałam! Umarła nagle na paraliż serca, a gdy przyjechałam, leżała w trumnie! Zabrała tajemnicę ze sobą do grobu.

— Co się stało z portretem?

— Portret znikł! Szukałam go w całym zamku, wypytywałam służbę, obcych ludzi, tam go nie było. Stary lokaj przysięgał, że w godzinę przed śmiercią matki wisił obraz na swoim miejscu, a jednak nikt go znaleźć nie mógł!

— Dziwna rzecz! Ale cicho, Gregorowicz idzie.

Drzwi pokoju, w którym siedział starzec, otworzyły się i wszedł żyd z talerzem zupy w ręku.

Starzec podniósł się, książka spadła na ziemię.

— Czy żaden z moich przyjaciół nie pytał o mnie? — odezwał się cichym, przytłumionym głosem. — O, jak długo jeszcze każą mi czekać! Każda minuta wydaje mi się wiecznością! Ale ja będę cierpliwym! Oni boją się cara. I słusznie. Na Sybirze strasznie zimno. Ach, jak zimno!

— Przyjaciele pana — odrzekł żyd — wiedzą, że pan jesteś u mnie bezpieczny! Płacą mi dobrze, więc cię ukrywam przed szpiegami Wasyla.

— Wasyli! O, ten łotr! On mnie zgubił! — jęknął starzec. Czemu on jest teraz?

W tej chwili otworzono szybko drzwi i dopokroju wbiegł młody, piękny mężczyzna.

— Baron Frascati! — szepnęła Felicja. — Sekretarz ambasadora austriackiego. Co to ma znaczyć?

Starzec tymczasem zbliżył się do barona i serdecznie uściskał jego rękę.

— Karolu Frascati! — rzekł wzruszony. — Synu ukochanego mego przyjaciela! Przynosisz mi jakie pomysłne wiadomości z owego pięknego, słonecznego świata?

— Tak, odpowiedział Karol. Cesarzowa Elżbieta wie, że pan żyje i napisała własnoręcznie list do cara z prośbą ułaskawienia pana.

— Niech ją Bóg błogosławi! I cię także! — zawołał starzec, padając na kolana. — Ale powiedz mi to jeszcze, czy masz wiadomość o mojej żonie i moim dziecku? Żyją, zobaczę je...?

— O tak, ale nie tu na ziemi...

— Ach, więc żona moja umarła? Ale córka? Baronie Frascati, kiedy ujrzę córkę?

— Bądź pan odważnym! — rzekł Karol drżącym ze wzruszenia głosem. — Na zapytanie twoje straszną mam odpowiedź! Córka pana, której piękność i cnotę sławił świat cały, jest...

— Policja! — krzyknął w tej chwili przeraźliwie Gregorowicz. Wasyl! Ratujcie się! Uciekajcie! Wiecie gdzie tajna droga. Prędko!

— Boże wielki! — jęknął Frascati. Jestem zgubiony!

— Nie Karolu! — odrzekł starzec spokojnie. — Z mojej winy nie popadniesz w niełaskę cara! Uciekaj tędy! Mówiąc to, nacisnął na ukrytą sprężynę i piec, stojący w kącie pokoju, otworzył się, jak szafa. Wewnątrz znajdowały się wąskie, drewniane schody.

— Nie trać czasu! — mówił starzec dalej. — Temi schodami wyjdiesz na dach sąsiedniego domu, a

stamtąd wsuniesz się w dosyć obszerny otwór i staniesz znów na schodach. Ucieczka łatwa i pewna.

— Pójdź pan ze mną! — prosił Karol.

— Nie, bo spostrzeżonoby naszą ucieczkę. Żegnaj cię, mój drogi przyjacielu!

Karol zniknął we wnętrzu kryjówek i piec zamknął się. Zaraz też wpadło do pokoju kilku uzbrojonych żandarmów. Na czele ich biegł dyrektor policji, Wasyl.

— Aha! — krzyknął zwycięsko, rzucając się ku starcowi. — Mamy ptaszka! Z Sybiru mogłeś uciec, panie hrabio, ale ja trzymam cię mocno! Żandarmi! Związać tego człowieka!

— Fedorze Wasili! — odrzekł starzec tak dumnie, jak gdyby przemawiał do swego służącego. — Raz już zarobiłeś na mnie dwadzieścia tysięcy rubli i tym razem nagroda cię nie minie, bo car ma zawsze na piwo dla swoich lokai! I tym razem zapłaci ci za bohaterstwo, okazane w zwyciężeniu bezbronno starca!

— Możesz hrabio żyć mnie w kopalniach syberyjskich! — zawołał Wasyl szyderczo. — Tym razem jednak nałożę ci kajdany. Drugi raz nie wrócisz stamtąd! Cesarz mi istotnie podziękuje za usunięcie niebezpiecznego wroga, burzyciela, nihilisty...

Żandarmi tymczasem włożyli kajdany na ręce.

— Dalej! Odprowadźcie go do więzienia! — dodał Wasyl. — Tam się zobaczymy, hrabio Bela Szalenburg!

W tej samej chwili dał się słyszeć w przyległym pokoju głośny, rozpaczliwy krzyk. Felicja wyrwała się jak szalona z rąk Józefiny i uderzała pięścią o drzwi, łączące obydwa pokoje.

— Ojczy! — wołała, zanosząc się od płaczu. — Ojczy, ja jestem przy tobie! Nie opuszczę cię! Mój ojczy, twoja córka jest tutaj, blisko ciebie. O Boże...

Starzec z wolna podniósł głowę, a śmiertelna bladeść pokryła twarz jego.

— Co to jest? — szepnął. — Nie słyszeliście nic? Czy nie wołał ktoś ojczy? Czy to moja córka? Ah, pozwólcie mi raz tylko spojrzeć na nią...

— Wyprowadźcie go! — rozkazał Wasyl szorstko.

Żandarmi wzruszeni, stali, spoglądając na siebie.

— Dalej, wyprowadzić więźnia! — krzyknął Wasyl.

— O, poczekaj chwilkę! — błagał starzec, podnosząc z trudnością skute ręce. — Raz tylko pozwól mi...

— Dalej!

W głosie Wasyla brzmiała najwyższa wściekłość!

Żandarmi ujęli więźnia pod ręce i ciągnęli go ku drzwiom. Wasyl uśmiechał się szatańsko.

— Niech ci się na łożu śmiertelnym przypomni ta chwila! — jęczał starzec. — Obyś wtedy też nie zobaczył najmilszej ci osoby! Ach, morderco, morderco.

— Ojczy! Mój ojczy! — wołała Felicja za zamkniętymi drzwiami.

— Niech cię Bóg błogosławi, moja córko! Żegnaj cię!

W następnej chwili wsadzili żandarmi więźnia do dorożki, zajęli miejsce przy nim i konie ruszyły. Wasyl sam został na dole z Gregorowiczem.

— Spodziewam się, że Wasza Ekscelencja jest zadowolony ze mnie! — mówił żyd z niskim ukłonem. — Wszakże oddałem w ręce policji tego niebezpiecznego nihilistę!

— Zdradza wasza zostanie wynagrodzoną! — odrzekł Wasyl. — Ale powiedzcie mi, kto mieszka w sąsiednim pokoju? Tylko mów prawdę, żydzie!

— Przecie nie będę Waszą Ekscelencją okłamywać! Kto tam mieszka? Ny, jedna młoda dziewczyna, Wiedenka! Józefina Neipert.

(Ciąg dalszy nastąpi)

Krwawe starcie na wiecu Stronnictwa Ludowego

Komunikat urzędowy

Z Warszawy donoszą:

W niedzielę 19 sierpnia popołudniu we wsi Guzowe, gmina Orańsk w powiecie Radomskim, poseł ze Stronnictwa Ludowego Margul usiłował zorganizować wiec, nie posiadając zezwolenia starostwa. Już na samym początku zebrania wywiązała się bójka z przybyłymi na zebranie zwolennikami Stronnictwa Narodowego, wskutek czego, po oświadczeniu posła Margula, że prezydium wiecu nie może utrzymać porządku, komendant powiatowy Policji Państwowej wezwał zgromadzonych do rozejścia się.

Ponieważ bójki nie ustawały, przystąpiono do usuwania podnieconego tłumu. Przy rozpraszaniu zabiegowała, część tłumu stawiała czynny opór usiłującym zaprowadzić porządek posterunkowym policji, obrzucając ich

kamieniami. Po odaniu salwy ostrzegawczej, policja tłum rozproszyła i spokój przywróciła.

Kilkunastu policjantów odniosło kontuzje, komendant powiatowy P. P. odniósł ciężkie obrażenia od uderzeń

kamieniami. Z pośród tłumu 8 osób zostało ranionych. Poseł Margul na początku zajścia, po rozwiązaniu zgromadzenia, pośpiesznie oddalił się ze wsi. Władze sądowe i administracyjne prowadzą energiczne śledztwo.

Kilka milionów na kaucje dla dyrektorów Żyrardowa

Z Warszawy donoszą:

Obrońcy aresztowanych dyrektorów Żyrardowa: Vermeerocha i Caena, zgłosili się do sędziego śledczego Demanta, by interwenjować w sprawie wypuszczenia ich za kaucją na wolność.

Jak opowiadają, Boussac przesłał z Francji do Polski i ulokował w jednym z banków parę milionów, z przeznaczeniem na kaucję dla aresztowanych dyrektorów. Najbliższe dni pokażą, czy interwencja adwokatów odniesie skutek i czy siedzący w więzieniu mokotowskim dyrektorzy Vermeersch i Caen zostaną wypuszczeni za kaucją na wolność.

Duże zdziwienie panuje w opinii, dlaczego prasa sanacyjna, która w tak mocny sposób rozpętała atak na autorów ugody z Boussac'ami, od paru dni nagle zamilkła. Powszeczeńnie pytają, kto wydał komendę w tej sprawie?

Sędzia dla spraw szczególnego znaczenia p. Demant przesłuchuje w dalszym ciągu świadków w sprawie Żyrardowa. Dotychczas przesłuchano 10 osób. W ostatnich dniach przesłuchano w charakterze świadka sekwestratora zakładów b. senatora Szulskiego, kierującego sprawami finansowymi i administracyjnymi Żyrardowa. Sekwestratorzy Lachert i Średnicki przesłuchani będą w przyszłym tygodniu.

Z Warszawy donoszą:

W sprawie żyrardowskiej donoszą, iż w dniu 20 bm. sędzia śledczy Demant przesłuchał jednego z członków komitetu mniejszości akcjonariuszów Żyrardowa, dr. Feliksa Młynarskiego.

600 śmiertelnych ofiar powodzi

Szanghaj, 20. 8.

Wskutek ulewnych deszczów, spowodowanych oberwaniem się chmury, rzeka Yalu wystąpiła z brzegów i zalała wielkie obszary pod Ntung-pung. 600 osób znalazło śmierć w nurtach rzeki a kilka tysięcy zostało bez dachu nad głową. Wzburzone fale zniszczyły 5 mostów.

Udaremniony zamach stanu w Grecji

Z Aten donoszą:

Aresztowano tu 2 generałów, 3 pułkowników, oraz kilku innych oficerów, oskarżonych o udział w spisku, mającym na celu obalenie obecnego rządu i zaprowadzenie dyktatury gen. Plastenasy.

Przeciw antypaństwowej robotce w Austrii

Z Wiednia donoszą:

Rząd austriacki wydał ustawę, upoważniającą generalnego komisarza państwowego do energicznego występowania przeciwko osobom i przedsiębiorstwom, ujawniającym tendencje antyrządowe lub antypaństwowe. Komisarz może odbierać pracownikom prawo wykonywania zawodu a przedsiębiorstwa zamykać. Otrzymał on ponadto prawo rozwiązywania stosunku służbowego w przedsiębiorstwach prywatnych za działalność, zagrażającą dobru państwa, przyczem zwolnionym pracownikom oraz ich rodzinom nie będzie przysługiwano żadne odszkodowanie. Przedsiębiorstwa ujawniające działalność antypaństwową, pozbawione będą wszelkich zamówień, udzielanych przez instytucje publiczne i wszelkich ulg i przywilejów, jak odroczenie podatków i t. p.

Aresztowania i rewizje w Warszawie wśród członków rozwiązanej O. N. R.

Z Warszawy donoszą:

W ostatnich dniach policja przeprowadziła szereg rewizji i aresztowań. M. in. rewizja odbyła się w mieszkaniu członka rozwiązanej organizacji O. N. R., adwokata Witolda Rościszewskiego. Po rewizji policja zabrała do aresztu adwokata Rościszewskiego i jego siostrę. Siostra p. Rościszewskiego została zwolniona, on sam jednak pozostaje w areszcie.

Sanacyjny „Kurjer Czerwony” donosi, iż aresztowania te zostały dokonane w związku z tem, że władze śledcze wpadły na trop zakon-

spirowanej grupy dawnego obozu narodowo-radykalnego, która przybrała obecnie nazwę Obozu Narodowo Rewolucyjnego. „Kurjer Czerwony” wymienia dalej nazwiska kilkudziesięciu aresztowanych, których osadzono w więzieniu przy ul. Dzielnej.

Wszyscy aresztowani odpowiadać będą przedewszystkiem z art. 165 k. k., który powiada: „Kto bierze udział w związku, którego istnienie, ustrój lub cel ma pozostać tajemnicą wobec władzy państwowej, podlega karze więzienia do lat 3”.

Odezwa Hitlera do narodu

Koniec walki o władzę w państwie

Z Berlina donoszą:

W związku z niedzielnym plebiscytem wódz i kanclerz wystosował do narodu odezwę, w której m. in. czytamy:

„15-letnia walka naszego ruchu o władzę w Niemczech, ukończona została w dniu wczorajszym. Począwszy od najwyższych urzędników Rzeszy poprzez całą administrację do kierownictwa najmniejszej miejscowości znajduje się dziś Rzesza Niemiecka w rękach partii narodowo-socjalistycznej. Jest to nagroda za niezmierną pracę i bezgraniczne ofiary. Dzie-

kuje wszystkim, którzy wczoraj przyczynili się swymi głosami do podkreślenia przed całym światem wielkości państwa i ruchu narodowo-socjalistycznego. Zadaniem moim i nas wszystkich będzie pogłębienie jedności i pozyskanie w walce zdecydowanej i uporczywej reszty naszego narodu dla idei narodowo-socjalistycznej.

Walka o władzę w państwie zakończona została z dniem dzisiejszym.”

Z Berlina donoszą:

W odezwie, jaką Hitler skierował wyłącz-

Francuski król mody nędzarzem

Z Paryża donoszą:

Wśród tysięcy bezrobotnych, korzystających w Paryżu z zasiłków, znajduje się niedawny król mody, Paweł Poirét, który pobiera dziennie 10 franków z Funduszu Bezrobocia.

Do ruiny tego zamożnego człowieka przyczynił się osławiony bankier Oustric, któremu Poirét pożyczył znaczne sumy pieniędzy.

Pozbawiony środków na utrzymanie swego przedsiębiorstwa na dawnej stopie Poirét usiłował znaleźć potrzebne fundusze przez wystawienie sztuki, której jednak żaden z teatrów paryskich nie chciał przyjąć. Wkońcu napisał on powieść ze swego życia, która również nie znalazła wydawcy.

W tych warunkach nie pozostało mu nic innego, jak zwrócić się do Funduszu Bezrobocia.

Kanclerz Schuschnigg wyjechał do Włoch

Wiedeń, 20. 8.

Dziś o godz. 15-tej wyjechał do Włoch kanclerz Austrii dr. Schuschnigg.

Dwa wyroki śmierci w Wiedniu

Z Wiednia donoszą:

Sąd doraźny skazał dwóch mieszkańców Wiednia Unterbergera i Sauereisa na karę śmierci przez powieszenie za przechowywanie materiałów wybuchowych.

Polski „Super P. 24”

Z Warszawy donoszą:

Państwowe Zakłady Lotnicze w Warszawie ogłosiły oficjalnie, że budowany przez te zakłady samolot myśliwski „Super P. 24”, będący udoskonaleniem słynnego samolotu „P-7”, konstrukcji ś. p. inż. Puławskiego, rozwinął podczas próby pod kontrolą oficjalną szybkość 404 km. na godzinę. Samolot leciał z pełnym obciążeniem wojskowym. Jest on zaopatrzony w silnik francuski „Gnome Rhone 14 ksd.”.

Wynik osiągnięty przez „P-24” jest rewelacyjny, słusznie więc ten nowy polski samolot może być uważany za najszybszy płatowiec wojskowy.

nie do swych towarzyszy partyjnych, wódz wskazał, że zwycięstwo wczorajsze zawdzięcza narodowy socjalizm przedewszystkiem wszystkim organizacjom partyjnym.

„Mając do was nieograniczone zaufanie — brzmi odezwa, — zdecydowany jestem podjąć na nowo i prowadzić dalej walkę o duszę i jedność narodu niemieckiego. Podobnie, jak potrafiłszy zdobyć 90 proc. narodu niemieckiego dla idei narodowego socjalizmu, musi się stać możliwe i stanie się możliwe pozyskanie tych pozostałych 10 procent. Będzie to ostatecznym ukoronowaniem naszego zwycięstwa.”

Galówka na rozkaz

Z Berlina donoszą:

Z polecenia władz, wszystkie budynki państwowe oraz domy prywatne w całej Rzeszy udekorowane były flagami dla uczczenia zwycięstwa odniesionego w plebiscytcie niedzielnym przez partję narodowo-socjalistyczną.

TU WYCIĄCI

Humor

RÓŻNICA

ZDOLNOŚCI

Zbyszek ma zły stopień z arytmetyki. Ojciec zaprowadził go na popisy psów uczonych.

— Widzisz, chłopcze, jak ten pudelek doskonale rachuje. Czy cię to nie powinno zawstydzić?

— Niby tak, ojcuzku. Ale proszę też zapytać go coś z geografii.

SKUTEK STRAJKU PIEKARZY.

Pewien pacjent przyszedł do dentysty. Dwa przednie zęby miał złamane, a kilka tylnych uszkodzonych.

— Czy brał pan lekcję boksu? — pyta dentysta.

— Nie panie, ale z powodu strajku piekarzy, moja żona upiekła w domu babkę...

ZNALAZŁ.

— Czy przypominasz sobie jeszcze kiedy to zgubiłem mój zegarek?

— To było conajmniej pół roku temu.

— A wiesz, co dziś znalazłem?

— Znalazłem zgubiony zegarek!

— Nie, ale dziurę w kieszeni kamizelki, przez którą wypadł zegarek.

— 68 —

Angelo spojrzał na niego porozumiewawczo i uczynił tajemniczy znak.

— Zdaje mi się — szepnął — że to policja. Prawdopodobnie zwachali, że jesteś z wizytą u Tonio.

— O tak! — dodał spokojnie herszt. — Detektyw Kelly wie wszystko.

Pomocnik bandyty spojrzał bezradnie po zebranych. Nie miał najmniejszej ochoty pozostawiać swojej towarzyski w towarzystwie Tonio. Wiedział, że jest to niebezpieczna konkurencja.

— No, — rzekł Tonio — idźże do tego telefonu.

A pani — zwrócił się do przyjaciółki bandyty — może będzie miała ochotę oglądać z balkonu widok na miasto!

Gdy Con nie ruszył się z miejsca, Tonio spojrzał na niego w półprzymkniętymi powiekami i wycedził:

— Czegóż tu jeszcze stoisz?

Przyjaciółka Cona wyczuła doskonale sytuację. Zaciekawiała ją ta gra między dwoma brutalnymi mężczyznami. Czekwała, co nastąpi dalej:

Spokojnym krokiem wyszła na balkon i powiedziała:

— Prześlicznie wygląda pańska willa, ale może froszeczkę za uroczyście. Człowiek czuje się, jakby był w kościele.

W tej samej chwili jakieś silne ramie objęło ją w pół. Druga ręka Tonio przychyliła jej głowę i wargi ich spotkały się. Marja była zaskoczona szybkością akcji Tonio.

— Ale pan ma tupet! — szepnęła. — Przecież widzi mnie man po raz pierwszy.

— 65 —

— Czy jest Tonio Perelli?

— Niema go w domu! — rzekł herszt. — Czemuż pan tak wymyśla... Nic nie wiem o niczem... Czego pan chce?... Niech pan tak nie klnie. Nic nie wiem o zamordowaniu O'Donnella...

Potem nagle zmienił ton głosu i rzekł z sarkazmem:

— Jeżeli chodzi o to, to O'Donnell ustrzelił jednego z moich druhów. Co? Chce się pan zemna zobaczyć? Na ulicy Michigan? Czemuż nie przydziecie tutaj? Co? Konieczność na mieście? Dobrze, spotkamy się naprzeciwko redakcji „Trybuny”. Doskonale! O godzinie 11-tej.

Tonio odłożył słuchawkę i przycisnął dzwonek na biurku. Do pokoju wszedł Angelo.

— Słuchaj kochanie — zaczął Tonio — dzisiaj mam się spotkać z Mikem i chodzi o to, ażebyście mi dali odpowiednią osłonę.

— Co? Chcesz rozmawiać z Mikem?

— Czemuż się tak dziwisz? Niema obawy, ażeby się coś stało. Codziennie nie odbywają się takie sensacje. Może jutro albo pojutrze, ale dziś niema obawy.

Tonio mówił to wszystko obrońcy plecyma do Con O'Hary.

— A mnie nie dasz żadnej roboty? — spytał O'Hara. — Nie jesteś przecież zły na mnie, co?

Angelo rzucił okiem na Con O'Hara i rzekł powoli:

— W przedpokoju czeka na ciebie twoja dziewczynka.

— Jaka dziewczynka? — spytał Tonio. — Ty masz dziewczynkę?

W cztery oczy

„Czcij ojca i matkę swoją!“

P. ZYGMUNT K. Z S. Ludzkość, to jedno klebowisko dobra i zła, mieszanina charakterów prawych i wypaczonych. Tak już jest na świecie i tego stanu rzeczy nikt i nigdy nie zmieni. Gdyby nie było zła, nie moglibyśmy ani poznać, ani ocenić dobra i odwrotnie. Niech Pan również pamięta o tem, że bardzo trudno jest człowiekowi określić trafnie samego siebie, gdyż człowiek nie chce widzieć swoich wad, natomiast chętnie je wytyka swym bliźnim. Jestem też przekonany, że się Pan zbyt przecenia, a ojca zbyt potępia. Jest Pan w swoim sędziu zbyt surowy i... egoistyczny. Syn, choćby był nawet w Pańskim wieku, na samodzielnym stanowisku i miał własne gniazdko rodzinne, pozostanie zawsze dzieckiem, które musi ojca słuchać, musi się z jego zdaniem liczyć, choćby tylko przez wdzięczność za dane mu życie, wychowanie i przygotowanie do samodzielnej walki o byt.

P. Zygmuncie! Postępek Pański jest godny największego napiętnowania. Zgrzeszył Pan ciężko przeciwko przykazaniu, które mówi: „Czcij ojca i matkę

twoją“. Podniósł Pan rękę na ojca, który może jest dokuczliwy, może ma wady, gdera i zanadto miesza się w Pańskie sprawy, ale, mimo wszystko, winien być dla Pana nie tylko osobą nietykalną, ale zasługującą na cześć i poważanie. Wszyscy ludzie starzy są zrędni, a nieraz nawet nieznośni, ale trzeba im to wybaczać, albowiem są sterani ży-

ciem i stoją u kresu swej doczesnej wędrówki.

Nie wiem, czy starczy Panu na to czasu, aby Pan mógł naprawić swój błąd, nie wiem, czy zbolełe serce starego ojca będzie Panu mogło wybaczyć, ale musi Pan uczynić wszystko w tym kierunku, musi Pan żebrać o przebaczenie, a gdy je Pan uzyska, to wtedy musi Pan okazywać oj-

cu tyle miłości synowskiej i czci, musi mu Pan tak osładzać ostatnie chwile jego życia, aby zapomniał o wyrządzonej mu krzywdzie, aby, opuszczając Pański dom nazawsze, odchodził bez żalu w sercu i urazy do Pana.

— BEZRADNA BLONDYNKA ZE ŚWIETOCZŁOWIC. W podobnych wypadkach najlepiej jest, nie robić i czekać, aż rozwiązanie sytuacji przyjdzie samo. Wierzę, że kocha go Pani bardzo, bo jest to Pani pierwsza i głęboka miłość, ale mimo to powinna Pani szanować swą godność kobietą i nie narzucać się. Jeśli on Panią kocha, to sam będzie się starał o nawiązanie z Panią kontaktu, jeśli zaś nie kocha, to nikt na to nic nie poradzi. Niech Pani jednak nie rozpaczka gdyż napełni zateśkni, wróci i gorącą miłością oraz przywiązaniem wynagrodzi Pani długie godziny oczekiwania, niepewności i tęsknoty.

Ir skl.

Pa plebiscycie w Niemczech

Hitler uzyskał 88 proc. głosów

Z Berlina donoszą:

Prowizoryczny ostateczny wynik plebiscytu przeprowadzonego 19 sierpnia na terenie Rzeszy Niemieckiej jest następujący:

Uprawnionych do głosowania	45.473.635
Oddanych głosów	43.529.710
Głosów nieważnych	872.296
Za ustawą	38.562.760
Przeciwko ustawie	4.294.654

Za ustawą o połączeniu urzędu kanclerza Rzeszy z urzędem prezydenta Rzeszy w rękach Hitlera głosowało zatem około 88 proc. przeciwko około 10 proc., nieważnych głosów oddano około 2 proc. Udział w wyborach wynosił 94,5 proc.

W porównaniu z plebiscytem z 12 listopada ub. r. po wystąpieniu Niemiec z Ligi Narodów, różnice są charakterystyczne. Uprawnionych do głosowania było wówczas 45.178.701, za partią narodowo-socjalistyczną oddano 40.602.000 głosów, t. j. 95 proc., na „nie“ 2.101.000 czyli 4,8 proc. Frekwencja wynosiła 96,3 proc. uprawnionych. Porównanie wykazuje zatem znaczny jak na stosunki niemieckie wzrost głosów opozycyjnych i spadek frekwencji. W niektórych przemysłowych miastach na zachodzie jak w Bonn i Akwizgranie liczba głosów oddanych przeciwko Hitlerowi wynosiła do 30 proc. W niektórych natomiast okręgach wyniki podają większą ilość oddanych głosów niż było uprawnionych do głosowania. Fakty te są bardzo charakterystyczne dla obecnej sytuacji w Niemczech.

Prasa niemiecka, podkreślając w ar-

tykułach wstępnych zwycięstwo Hitlera, nie ukrywa jednak swego zakłopotania z powodu znacznego wzrostu głosów opozycji. Szczególny znaczny jest wzrost opozycji w zachodnich okręgach przemysłowych i w miastach portowych.

W dziennikach niemieckich przeważa opinia, że opozycjoniści „rekrutują się przeważnie z kół żydowskich, które zawsze wobec aktualnych problemów Rzeszy niemieckiej zajmowały stanowisko albo wrogie, albo conajwyżej obojętne i które nigdy nie chciały i nie umiały przyłożyć ręki do pozytywnej pracy odbudowy Rzeszy“.

„Voelkischer Beobachter“ podkreśla z zadowoleniem, że kanclerz Hitler zdołał w dniu wczorajszym skupić więcej głosów, niż w pamiętnych wyborach prezydenta Rzeszy w dniu 10 kwietnia 1932 r., w którym liczba głosów, oddanych na prez. Hindenburga i na Hitlera wynosiła 32,7 milionów głosów. (Prezydent Hindenburg otrzymał 10 kwietnia 1932 r. — 19,3 miliony głosów, Hitler 13,4 milionów, kandydat komunistów Thaelman 3,7 milionów głosów).

Ani Anschluss, ani Habsburgowie

Głos czzechosłowackiego ministra spraw zagranicznych

Z Paryża donoszą:

Czechosłowacki minister spraw zagranicznych Dr. Benes oświadczył przedstawicielowi „Petit Journalu“ na pytanie „Czy będzie wojna?“, iż nie uważa wojny za konieczną, gdyż istnieje dużo środków, by ją uniemożliwić. Cały szereg problemów może jednak spowodować wojnę. Wśród tych zagadnień, należy wymienić np. restaurację Habsburgów,

która spowodowałaby tak wielkie komplikacje w Europie środkowej, że należałoby się liczyć z konsekwencjami bardzo poważnymi. Min. Benes wypowiedział się również przeciwko Anschlussowi i oświadczył: „Nasza polityka jest prosta: ani Anschluss, ani restauracja Habsburgów, lecz jedynie niezawisłość i terytorjalna integralność wszystkich państw środkowo-europejskich.“

Do Berlina przybył z Wiednia b. wicekanclerz von Papen, aby wziąć udział w niedzielnym plebiscycie. Zdjęcie przedstawia von Papena po oddaniu głosu.

Fot. Keyston.

TU WYCIĄC!

— 66 —

— Przecież też jestem człowiekiem.

— Ładna?

— Nigdy jej nie widziałeś, Tonio? — spytał Con O'Hara, który w sercu bał się tego spotkania. Wiedział on dobrze, że Tonio jest uwodzicielem.

— Nie przypominam sobie. Powiedz, czy ładna?

— Miłutka.

— Ładniejsza może, aniżeli moja Chinka?

Con O'Hara milczał.

— Najlepiej będzie, jak ją pokażesz! — zakończył.

Con O'Hara spojrzał zaniepokojonym wzrokiem wokoło.

— Co, naprawdę?... Ona jest bardzo we mnie zakochana.

— Doskonale, tak być powinno! No, już przyprowadź ją tutaj.

— Ale żadnych przymilań! — rzekł Con O'Hara. — Ja byłem zawsze bardzo lojalny wobec ciebie.

— To się rozumie.

Con O'Hara wyszedł z pokoju i zamknął powoli drzwi. Perelli wyjął z kieszonki kamizelki małą flaszkę i naperfumował się. Przepadał za perfumami i sprowadzał najradsze wonności dla siebie. Angelo obliczał, że codzienna kąpiel Tonio kosztuje go 20 dolarów.

Drzwi się otworzyły i do pokoju weszła Fochanka Con O'Hary. Tonio spojrzał na nią bystro i ocenił od razu jej walory. Był to jego typ w całym tego słowa znaczeniu. Doskonale zbudowana blondynka, musiała pochodzić z rasy słowiańskiej, a jej ruchy pełne były wdzięku.

— 67 —

— Pozwól, Marjo, że ci przedstawię pana Perelli! — rzekł niezwykle uprzejmie Con O'Hara.

Tonio ujął rękę dziewczyny, pochylił się nad nią z czcią i ucałował jej dłoń.

— Słyszałam o panu bardzo wiele — powiedziała kochanka bandyty melodyjnym głosem. Słyszałam, że pańska żona jest bardzo ładna. Czy to prawda, że jest Chinką?

— W połowie. Jest z pochodzenia Chinką, ale urodziła się w Ameryce! — To mówiąc podprowadził Marję do wygodnej sofy i zdjąwszy z niej okrycie, wskazał jej miejsce.

— Jak się pani podoba Chicago?

— Ciekawe miasto.

— Ciekawsze, niż Nowy Jork? A sklepy, czy ładniejsze u nas niż w Nowym Jorku?

— Bardzo rzadko wychodzę na zakupy.

— Może któregoś dnia wybierzemy się razem i pokaże pani najładniejsze sobole w Ameryce?

— Nie stać mnie na taki luksus.

— A cóż to jest tych kilka tysięcy dolarów. Dla pani urody potrzeba pięknej oprawy.

Con O'Hara stał z tyłu i mienił się na fwarzy. Widział, jak Tonio stara się opanować tę kobietę swojemi znanymi sztuczkami. Zazyskał pięści w bezradnej złości.

W tej chwili wszedł do pokoju Angelo i powiedział spokojnym głosem:

— Proszę ciebie do telefonu, Con.

— Mnie? — zdziwił się gość herszta bandytów. — Któż to może być taki? Przecież nikt nie wie, że jestem akurat tutaj. Czy nie możesz przełączyć telefonu?

Humor

W SĄDZIE.

— Oskarżony zapewne żonaty?

— Nie, panie sędzio, te dziury w głowie mam jeszcze z czasów wojny.

IDEOWIEC.

— Pańskie przekonania?

— Jestem ideowcem-komunistą.

— Od jak dawna?

— Od roku.

— Na jak długo?

— Dopóki kogo z grubszej gotówki nie wzwłaszczę.

ZABAWNE.

Mówią, że w Polsce nie jest zabawnie, a to zawracanie głowy przez szanowną opozycję, bo zauważcie tylko, że ledwie się skończył Brześć, a zaraz się napatoczyło wzmocnienie kryzysu gospodarczego.

W TAKSÓWCE.

— Panno Zosiu, pozwól mi się choć raz pocałować.

— Pst, szofer usłyszy...

— Szofer? A czy on jest zazdrosny o panią?

Ogródki działkowe dla bezrobotnych w Bykowinie

W szczególnie trudnym położeniu znajduje się gmina Bykowina, położona na terenie pow. Katowickiego. Gmina zajmuje obszar 158 ha., na którym zamieszkuje 2800 ludzi. Z tego jest 500 bezrobotnych. O ile w liczbie tej uwzględnimy poza tym członków rodzin, wtedy około 80 proc. mieszkańców gminy zaliczyć można do bezrobotnych.

Sytuację pogarsza fakt, że na terenie gminy znajdują się jedynie 3 mniejsze warsztaty pracy, które zatrudniają zaledwie 300 robotników. Większa część pracujących mieszkańców znajduje zatrudnienie w innych warsztatach, położonych w innych gminach.

Jak ulżyć bezrobotnym?

Z tych też powodów władze gminne mają nielada kłopoty. Ponieważ sama gmina nie posiada żadnego majątku, zdana jest na łaskę swoich władz przełożonych, które od czasu do czasu przesyłają pewne fundusze dla bezrobotnych. Bezrobotnym wydaje się, jak w innych miejscowościach, porcje pożywienia z miejscowej kuchni, oraz zapomogi pieniężne. Wszystko to jednak jest niewystarczające.

Dobry pomysł

Gmina więc wiąże koniec z końcem i stara się jak może przyjąć bezrobotnym z pomocą. Szczególnie ruchliwą w tym klerunku działalność rozwija naczelnik gminy p. Nowok.

Ostatnio jednak gmina wpadła na dobry pomysł: Na terenie gminy znajdował się leżący zupełnie odłogiem obszar wielkości około 4 morg, będący własnością

Spółki Akcyjnej Wirek w Chebziu. W celu przyścia z pomocą bezrobotnym gmina wydzierżawiła teren i odstąpiła go najuboższemu. Cały teren podzielono na 52 parcelki, każda 350 metrów kwadr.

Ogródki działkowe dla bezrobotnych w Bykowinie, których poświęcenie odbyło się w niedzielę 19 b. m.

wielką. Podział parcelki nastąpił w dość oryginalny sposób. Każdą z parcelki zapatrzono kolejnym numerem. Tyle również utworzono losów, które wyciągali reflektanci. Podział taki nastąpił dlatego, ponieważ gleba obszaru nie jest jednakowa w wszystkich miejscach. W ten sposób starano się uniknąć jakichkolwiek

zgrzytów, które zwykle mają miejsce przy takich okazjach.

Inna rzecz, że bezrobotni mieli wiele kłopotów, nim przyprowadzili swoje działki do stanu nadającego się pod uprawę.

wę. Zwłaszcza, że teren szczególnie obfity w kamień. Miało to ten skutek, że ogółem z całego terenu wydobyto około 100 metrów sześciennych gładzi.

Zdobyty w ten sposób kamień zużyty został do wybudowania odpowiednich ganków oraz dla ogólnego upiększenia terenu. Przy tej okazji nie zapomniano również o dzieciach. W środku ogródków urządzono należycie większy obszar gruntu, na którym dzieci będą mogły się bawić.

„Fakt dokonany”

Prócz sprawy kamieni wiele kłopotów przysporzyła bezrobotnym kwestia zaopatrzenia ogródków w potrzebną ilość wody. W tym celu starano się u Spółki Akcyjnej Wirek o zezwolenie na czerpanie wody z jej przewodu, wszelkie starania jednak spełziły na niczym.

Na oryginalny przeto pomysł wpadli sami bezrobotni. W nocy kilku spryciarzy przyłączyło przewód wodny ogródków do sieci Tow. Wirek i w ten sposób Spółka Wirek stanęła wobec faktu dokonanego. Od tego czasu ze strony odnośnej firmy nie są czynione żadne trudności. Poza tym czerpie się również wodę z odpływów chłodni rzeźnika J. Kołodzieja.

Święto ogródków

W ub. niedzielę odbyła się na terenie nowozałożonych ogródków podniosła uroczystość poświęcenia tych działek. Na

najwyższym położeniu ogródków ustawiono ołtarz, przy którym odprawiona została uroczysta msza połowa. Po nabożeństwie gankami ogródków przeszła obrzędowa procesja, w czasie której niesiono Przenajświętszy Sakrament. Popołudniu odbył się koncert oraz zabawy, wieczorem zaś zabawy ludowe. W podniosłej uroczystości wzięli udział przedstawiciele władz, delegacje związku ogródkowych działkowych oraz wiele publiczności. (ok)

Kolowania giełdy w Warszawie

z dnia 20 sierpnia 1934 r.

Papiery państwowe:

3 proc. pożycz. budowlana 43,65—43,75. 5 proc. pożycz. konwersyjna 64,00—64,25—64,00. 6 proc. pożycz. dolarowa 67,75. 4 proc. pożycz. dolarowa 53,60. 7 proc. pożycz. stabilizac. 66,88, 68,00 do 68,13 drobne. 4 i pół proc. L. Z. Ziemię Kredyt. 51,25—52,25.

Waluty:

Dolar pryw. 5,18.

Akcje:

Bank Polski 86,26, 86,75, 86,00. Lilpop 9,60. Starachowice 10,60. Cukier 20,00.

Poznańska giełda zbóż

z dnia 20 sierpnia 1934 r.

Ceny parytet Poznań.

Żyto 900 ton 17,75, 75 ton 17,70, 30 ton 17,65. Pszenica 45 ton 19,25, Owies 60 ton 15,60. Ceny orientacyjne. Jęczmień browarowy 21,50—22, jednol. 19,75—20,25, zbierany 18,25—18,75, Otręby żytnie 12,75—13,25, pszenne 12,75—13, średnie 12,25—13,50, Makuchy lniane w taflach 21,50—22, Makuchy rzepakowe 16,25—16,75, Mąka żytnia I gat. 0-55 proc. 23,50—24,50, 0-65 proc. 23—23, II gat. 35—70 proc. 17,50—18,60, pościelna 15,50—16,50, razowa 19,50—20,50. Reszta bez zmiany.

Tranzakcje na odmiennych warunkach: żyta 4825, pszenicy 61, jęczmienia 4953, owsa 15, maki żytniej 233, pszemnej 11, otrąb żytnich 126, pszennych 40, rzepaku 9, wyki 0,9, inkarn. 1,45, siem. lnianego 5, makuchu rzepak. 5, lnianych 5, maku niebieskiego 15,5, pokostu lnianego 10.

Ogłoszenia

DOM z budownictwem, 1.500 m², do sprzedania. Orzesze wieś, ul. Rybnicka 17. 864

DZIEWCZYNA, młoda, inteligentna, poszukuje posady do dzieci. Zgłoszenia do „Siedmiu Groszy” pod 3280d.

MOTOCYKL marki „Challe” i motocykl „Adre” 500 ccm tanio do sprzedania. Adres wskaże „Siedem Groszy” pod 887.

DO SPRZEDANIA warsztat szewski zarazem kiosk masywnie wybudowany, duży, nadający się do wszelkiego handlu. Katowice III, Dębowa 105. 885

NINIEJSZEM podaję do wiadomości, że nie należę do żadnych organizacji niemieckich. Naciński Alfred, Ruda. 884

SPRZEDAM na dogodnych warunkach dom, ogród, chlew i stodołę. Repty Stare, Kościelna nr. 37. Kołoch Marta. 886

SINGER maszyna 65 zł., nowa maszyna 200 zł., krawiecka maszyna 120 zł. na raty sprzeda. Kornek, Katowice, Jagiellońska 7.

ZAKŁAD RAMIARSKI w halach „Rozwoju” w Sosnowcu, przyjmuje wszelkie roboty w zakresie ramiarstwa wchodzące, po cenach przystępnych.

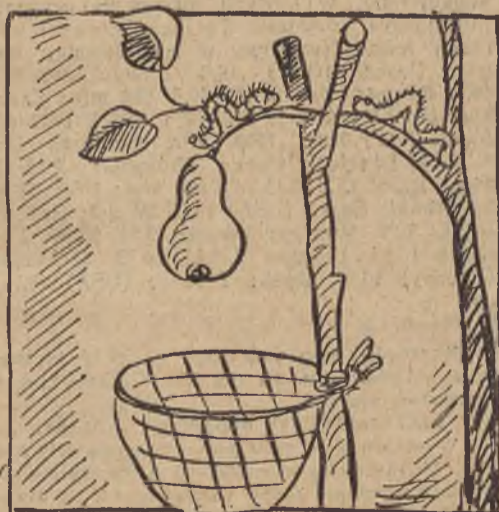

Ogródki działkowe dla bezrobotnych w Bykowinie.

Przygody bezrobotnego Froncka

Wygodnie się ulokowawszy, zajął porcję okowity — bo wiadomo, że na kuraz jest to sposób znakomity.

Sad w ciemnościach pograżony, Ciątek usnął, cisza wkoło... Dwie otrzymane gąsienice pełzną do „biesiady stołu”.

Jak pijawki zagłodzone owoc gładki otuliły i do pracy się zabrały, tocząc gruszkę z całej siły.

Najedzone — aż przytyły, Wprost do kosza wpadły gładko, po tej uczcie — jak w hamaku pohańtają się w dodatku...

(Ciąg dalszy nastąpi)

MIESIĘCZNY ABONAMENT „7 GROSZY” Z DOSTAWĄ DO DOMU PRZEZ AGENTÓW LUB PRZEZ POCZTĘ W KRAJU ZŁ. 2.31 — PRZY ZAMÓWIENIU W URZĘDZIE POCZT. ZŁ. 2.41

REDAKCJA
KATOWICE
SOBIESKIEGO 11
TELEFON 34-981
P. K. O. 301-746

CENNIK OGŁOSZEŃ W „7 GROSZACH”
1 POLE O WYMIARZE 35 mm. x 67 mm. ZŁ. 15.
OGŁOSZENIA DROBNE 20 GR. ZA SŁOWO.